

THE
SONG
OF
SONGS

WHICH IS
SOLOMON'S

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשֹׁלֹמֹה

2 יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ
כִּי-טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיַּיִן:

3 לְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ טוֹבִים
שְׁמוֹ תוֹרֵק שְׁמֶךָ
עַל-כֵּן עַלְמוֹת אֶהְבֹּדְךָ:

4 מְשַׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה

הַבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו
נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בְּךָ
נִזְכְּרָה דְּדִידְךָ מִיַּיִן

מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּדְךָ:

1 2 *Kiss me, make me drunk with your kisses!
Your sweet loving
is better than wine.*

3 *You are fragrant,
you are myrrh and aloes.
All the young women want you.*

4 *Take me by the hand, let us run together!*

*My lover, my king, has brought me into his chambers.
We will laugh, you and I, and count
each kiss,
better than wine.*

Every one of them wants you.

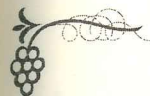

ז

5 שְׁחֹרָה אָנִי וְנְאוֹהַ
בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם
כְּאַהֲלֵי קֶדָר
כִּירֵעוֹת שְׁלֹמֹה:

6 אֶל־תִּרְאֵנִי שְׁאֲנִי שְׁחֹרְחֹרֶת
שֶׁשׂוֹפְתֵנִי הַשֶּׁמֶשׁ

בְּנֵי אִמִּי נִחְרֹבוּ־בִי
שָׁמֹנִי נִטְרָה אֶת־הַכַּרְמִים
כַּרְמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי:

1 5 *I am dark, daughters of Jerusalem,
and I am beautiful!
Dark as the tents of Kedar, lavish
as Solomon's tapestries.*

6 *Do not see me only as dark:
the sun has stared at me.*

*My brothers were angry with me,
they made me guard the vineyards.
I have not guarded my own.*

הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי
אֵיכָה תִרְעֶה
אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהְרִים
שְׁלֹמָה אֶהְיֶה כְּעֵטוּיָהּ
עַל עֲדָנֵי חֲבֵרִיד:

אִם־לֹא תִדְעֵי לָךְ
הַיִּפָּה בְּנָשִׁים
צֹאֵי־לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן
וְרַעֲוֵי אֶת־גְּדֵי־תִיד
עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים:

7

א

1 7

*Tell me, my only love,
where do you pasture your sheep,
where will you let them rest
in the heat of noon?
Why should I lose my way among the flocks
of your companions?*

8 Loveliest of women,
if you lose your way,
follow in the tracks of the sheep,
graze your goats in the shade
of the shepherds' tents.

9 א
 לְקַסְתִּי בְּרֶכְבִּי פָרְעָה
 דְּמִיתִיד רְעִיתִי:

10
 נֶאֱוָו לְחֵלֶיךָ בְּתַלְיִם
 צְוֹאֲרֶךָ בְּחֲרוּזִים:

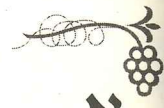
11
 תֹּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לְךָ
 עִם נְקֻדֹת הַכֶּסֶף:

1 9 My love, I dreamed of you
 as a mare, my very own,
 among Pharaoh's chariots.

10 Your cheekbones,
 those looped earrings,
 that string of beads at your throat!

11 I will make you golden earrings
 with silver filigree.

א

12 עד־שֶׁהִמְלִךְ בְּמִסְבּוֹ
נִרְדִּי וְנָתַן רִיחֹו:

13 צְרוּר הַמֶּדֶד | דוֹדִי לִי
בֵּין שְׂדֵי זָלִיחַ:

14 אֶשְׁכַּל הַכַּפּוּר | דוֹדִי לִי
בְּכַרְמֵי עֵין גִּדִּי:

15 הַגֶּדֶד יָפָה רְעִיתִי
הַגֶּדֶד יָפָה
עֵינֶיךָ יוֹנִים:

16 הַגֶּדֶד יָפָה דוֹדִי
אֶף נְעִים
אֶף־עֲרֻשָׁנוּ רְעֵנָה:
17 קִרֹּת בְּתֵינֹו אֲרָזִים
רְהִיטָנוּ בְּרוֹתִים:

1 12 *My king lay down beside me
and my fragrance
wakened the night.*

13 *All night between my breasts
my love is a cluster of myrrh,
14 a sheaf of henna blossoms
in the vineyards of Ein Gedi.*

15 *And you, my beloved,
how beautiful you are!
Your eyes are doves.*

16 *You are beautiful, my king,
and gentle. Wherever we lie
our bed is green.*

17 *Our roofbeams are cedar,
our rafters fir.*

אֲנִי חֲבַצְלֵת הַשָּׂדֶה
שׁוֹשַׁנֹּת הָעֲמָקִים:

I

ב

כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹזְהִים
כֵּן רְעִיתִי בֵּין הַבָּנוֹת:

2

כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר
כֵּן דֹדֵי בֵּין הַבָּנִים
בְּצֵלוֹ חֲמַדְתִּי וְשָׁבַתִּי
וּפְרִיז מְתוֹק לְחַפִּי:

3

2

I

*I am the rose of Sharon,
the wild lily of the valleys.*

2

*Like a lily in a field
of thistles,
such is my love
among the young women.*

3

*And my beloved among the young men
is a branching apricot tree in the wood.
In that shade I have often lingered,
tasting the fruit.*

ב

4 הָבִיאֲנִי אֶל־בַּיִת הַיַּיִן
וְדָגְלוּ עָלַי אַהֲבָה:

5 סִמְכוֹנִי בְּאַשֵׁיטוֹת
רַפְּדוֹנִי בְּתַפּוּחִים
כִּי־חֹלֵת אַהֲבָה אָנִי:

6 שְׂמְאֵלוּ תַּחַת לְרַאשֵׁי
וַיִּמְיְנוּ תַּחֲבֻקְנִי:

7 הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תִּעְיְרוּ | וְאִם־תִּעְוְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה
עַד שֶׁתִּחַפֵּץ:

2 4

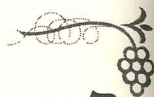
*Now he has brought me to the house of wine
and his flag over me is love.*

5 *Let me lie among vine blossoms,
in a bed of apricots!
I am in the fever of love.*

6 *His left hand beneath my head,
his right arm
holding me close.*

7 *Daughters of Jerusalem, swear to me
by the gazelles, by the deer in the field,
that you will never awaken love
until it is ripe.*

קול דודי הנהיזה בא
מדלג על ההרים
מקפץ על הגבעות:

8 ב

דומה דודי לצבי או לעפר האילים
הנהיזה עומד אחר כתלנו
משגיח מן החלונות
מציץ מן החורקים:

9

ענה דודי ואמר לי
קומי לך רעיתי יפתי
ולכי-לך:

10

כִּי־הִנֵּה הִשְׁתּוּ עֵבֶר
הַגֶּשֶׁם חָלָף הַלֶּךְ לֹא:
הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ
עַת הַזְּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ:

11

12

הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּנִיָּה
וְהַגִּפְנִים | סְמָדָר נִתְּנוּ רֵיחַ
קוֹמִי לְךָ רַעֲיִתִי יִפְתִּי
וּלְכִי־לְךָ:

13

2 8 *The voice of my love: listen!
bounding over the mountains
toward me, across the hills.*

9 *My love is a gazelle, a wild stag.
There he stands on the other side
of our wall, gazing
between the stones.*

10 *And he calls to me:
Hurry, my love, my friend,
and come away!*

11 *Look, winter is over,
the rains are done,
12 wildflowers spring up in the fields.
Now is the time of the nightingale.
In every meadow you hear
the song of the turtledove.*

13 *The fig tree has sweetened
its new green fruit
and the young budded vines smell spicy.
Hurry, my love, my friend
come away.*

14 ב
יוֹנִתִי בְּחַגְנֵי הַסֶּלַע
בְּסֵתֶר הַמְּדֻרָּגָה
הֲרֵאִינִי אֶת־מְרֵאִיד
הַשְּׂמִיעֵינִי אֶת־קוֹלְךָ
כִּי־קוֹלְךָ עָרֵב
וּמְרֵאִיד נְאוּהָ:

2 14 My dove in the clefts of the rock,
in the shadow of the cliff,
let me see you, all of you!
Let me hear your voice,
your delicious song.
I love to look at you.

אֲחַזּוּ-לָנוּ שׁוֹעֲלִים
שׁוֹעֲלִים קְטָנִים
מְחַבְּלִים פְּרָמִים
וּכְרָמֵינוּ סְמָדָר:

15

ב

2 15

Catch us the foxes,
the quick little foxes
that raid our vineyards
now, when the vines are in blossom.

ב

16

דודי לי ואני לו
הרעה בשושנים:

17

עד שיפוח היום
ונסו הצללים
סב דמה־לך דודי לצבי
או לעפר האילים
עלהרי בָּתָר:

2 16

*My beloved is mine and I am his.
He feasts
in a field of lilies.*

17

*Before day breathes,
before the shadows of night are gone,
run away, my love!
Be like a gazelle, a wild stag
on the jagged mountains.*

על־משכְּבִי בְּלַיְלוֹת
בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי
בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מָצָאתִיו:

I

אֶקוּמָה נָא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר
בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת
אֶבְקֶשֶׁה אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי
בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מָצָאתִיו:

2

מִצְאוּנֵי הַשְּׂמָרִים
הַסֹּבְבִים בְּעִיר
אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם:

3

בְּמַעַט שְׂעִבְרָתִי מֵהֶם
עַד שֶׁמָּצָאתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי
אֶחְזָתִיו וְלֹא אֶרְפֹּנוּ
עַד־שֶׁהֵבִיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
וְאֶל־חֶדֶר הַזֹּרְתִי:

4

הַשְּׂבִעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תִּעֲדוּרוּ | וְאִם־תִּעְוְרוּ אֶת־הָאֵהְבָה
עַד שֶׁתִּחְפָּץ:

5

*At night in my bed I longed
for my only love.
I sought him, but did not find him.*

I

*I must rise and go about the city,
the narrow streets and squares, till I find
my only love.
I sought him everywhere
but I could not find him.*

2

*Then the watchmen found me
as they went about the city.
"Have you seen him? Have you seen
the one I love?"*

3

*I had just passed them when I found
my only love.
I held him, I would not let him go
until I brought him to my mother's house,
into my mother's room.*

4

*Daughters of Jerusalem, swear to me
by the gazelles, by the deer in the field,
that you will never awaken love
until it is ripe.*

5

6

ג

מי זאת עלה מן־המדבר
 כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן
 מְקַטְרֶת מִן־וּלְבוֹנָה
 מִכָּל אֲבֻקַּת רוֹכֵל:

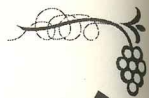

3

6

*Who is that rising from the desert
 like a pillar of smoke,
 more fragrant with myrrh and frankincense
 than all the spices of the merchant!*

7 ג הנה מטתו של שלמה
ששים גברים סביב לה
מגברי ישראל:
8 כלם אחזי הרב מלמדי מלחמה
איש חרבו על ירכו
מפחד בלילות:

9 אפריון עשה לו המלך שלמה
מעצי הלבנון:
10 עמודיו עשה כסף
רפידתו זהב
מרכבו ארגמן
תזכו רצוף אהבה
מבנות ירושלים:

11 צאינה | וראינה בנות ציון
במלך שלמה
בעטרה שעטרה-לו אמו
ביום חתנתו
וביום שמחת לבו:

3 7 *Oh the splendors of King Solomon!*
The bravest of Israel surround his bed,
threescore warriors,
8 *each of them skilled in battle,*
each with his sword on his thigh
against the terror of night.

9 *King Solomon built a pavilion*
from the cedars of Lebanon.
10 *Its pillars he made of silver,*
cushions of gold,
couches of purple linen,
and the daughters of Jerusalem
paved it with love.

11 *Come out, O daughters of Zion,*
and gaze at Solomon the King!
See the crown his mother set on his head
on the day of his wedding,
the day of his heart's great joy.

הַנֶּדֶד יִפָּה רְעֵיטִי
הַנֶּדֶד יִפָּה
עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצִמְתְּךָ

שְׂעָרְךָ כְּעֵדֵר הָעֹזִים
שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד:

שִׁנְיֶיךָ כְּעֵדֵר הַקְּצוּבוֹת
שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה
שֶׁבָלָם מִתְאַיְמוֹת
וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם:

כְּחוּט הַשָּׁנִי שֶׁפִּתְתִּיךְ
וּמִדְּבָרְךָ נְאוּהָ

כְּפֶלַח הָרְמוֹן רִקְתֶּךָ
מִבַּעַד לְצִמְתְּךָ:

כְּמִגְדַל דָּוִד צֹאנֶיךָ
בְּנוֹי לְתַלְפִּיזוֹת
אֶלֶף הַמָּגֹן תִּלְוֵי עָלְיוֹ
כָּל שְׁלֵטֵי הַגִּבּוֹרִים:

I ד

4 I How beautiful you are, my love,
my friend! The doves of your eyes
looking out
from the thicket of your hair.

Your hair
like a flock of goats
bounding down Mount Gilead.

2 Your teeth white ewes,
all alike,
that come up fresh from the pond.

3 A crimson ribbon your lips—
how I listen for your voice!

The curve of your cheek
a pomegranate
in the thicket of your hair.

4 Your neck is a tower of David
raised in splendor,
a thousand bucklers hang upon it,
all the shields of the warriors.

5 ד
שְׁנֵי שִׁדְיָד בְּשְׁנֵי עֵפְרָיִם
תְּאוֹמֵי צְבִיָּה
הֹרְעִים בְּשׂוֹשָׁנוֹת:

6
עַד שִׁיפּוֹחַ הַיּוֹם
וְנָסוּ הַצְּלָלִים
אֵלֶּךָ לִי אֶל־הַר הַמּוֹד
וְאֶל־גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה:

7
כָּלֶךָ יָפָה רַעֲיָתִי
וְקוֹם אֵין כָּד:

- 4 5 Your breasts are two fawns,
twins of a gazelle,
grazing in a field of lilies.
- 6 Before day breathes,
before the shadows of night are gone,
I will hurry to the mountain of myrrh,
the hill of frankincense.
- 7 You are all beautiful, my love,
my perfect one.

8 ד

אתי מלבנון פלה
אתי מלבנון תבואי
תשורי | מראש אמנה
מראש שניר וחרמון
ממענות אריות
מהררי נמרים:

9

לבבתני אחתי כלה
לבבתני באחת מעיניך
באחד ענק מצורניך:

10

מהיפו דריך
אחתי כלה
מהטבו דריך מליון
וריח שמניך מכל־בשמים:

11

נפת תטפנה שפתותיך פלה
דבש וחלב תחת לשונך
וריח שלמתך כריח לבנון:

4 8

Oh come with me, my bride,
come down with me from Lebanon.
Look down from the peak of Amana,
look down from Senir and Hermon,
from the mountains of the leopards,
the lions' dens.

9

You have ravished my heart,
my sister, my bride,
ravished me with one glance of your eyes,
one link of your necklace.

10

And oh, your sweet loving,
my sister, my bride.
The wine of your kisses, the spice
of your fragrant oils.

11

Your lips are honey, honey and milk
are under your tongue,
your clothes hold the scent of Lebanon.

גן | נְעוּל אַחֲתַי כְּלָה
גַל נְעוּל מֵעַן חֲתוּם:

12

ד

שְׁלֵחֶיךָ פְּרָדִים רְמוּזִים
עִם פְּרֵי מִגְדִים
כְּפָרִים עִם-זָרְדִים:
נָרְד | וְכַרְפֹּם קָנָה וְקַנְמוֹן
עִם כָּל-עֲצֵי לְבוֹנָה
מִדּוּ וְאַהֲלֹת
עִם כָּל-דְּאֵשֵׁי בְשָׁמִים:

13

14

15

מֵעַן גְּזִים
בְּאֵר מַיִם חַיִּים
וּמְלִים מִן-לְבָנוֹן:

4 12

An enclosed garden is my sister, my bride,
a hidden well, a sealed spring.

13

Your branches are an orchard
of pomegranate trees heavy with fruit,
flowering henna and spikenard,

14

spikenard and saffron, cane and cinnamon,
with every tree of frankincense,
myrrh and aloes,
all the rare spices.

15

You are a fountain in the garden,
a well of living waters
that stream from Lebanon.

16 ד
עוֹרֵי צָפוֹן וּבֹאֵי תִימָן
הִפְיָחִי גִנִּי יִזְלֹוּ בְּשִׁמְיוֹ
יָבֹא דוֹדִי לְגִנִּי
וַיֹּאכַל פְּרֵי מִגְדָּיו:

ה
1 בָּאתִי לְגִנִּי אֶחְתִּי כְלָהּ
אָרִיתִי מוֹרֵי עִם־בְּשָׁמִי
אֶכְלֶתִי יַעֲרֵי עִם־דְּבָשִׁי
שָׁתִיתִי יַיִן עִם־חֶלְבֵי

אֶכְלֹוּ רְעִים
שָׁתוּ וּשְׁכְּרוּ דוֹדִים:

4 16 *Awake, north wind! O south wind, come,
breathe upon my garden,
let its spices stream out.
Let my lover come into his garden
and taste its delicious fruit.*

5 1 I have come into my garden,
my sister, my bride,
I have gathered my myrrh and my spices,
I have eaten from the honeycomb,
I have drunk the milk and the wine.

Feast, friends, and drink
till you are drunk with love!

אָנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר
קוֹל | דֹּדְי דוֹפֵק

2 ה

פָּתַח־לִי אַחֲתִי רְעִיתִי
יֹונָתִי תַמָּתִי
שְׂרָאשִׁי גַמְלֵא־טָל
קוֹצוֹתַי רְסִיסֵי לַיְלָה:

פָּשְׁטֹתִי אֶת־כִּתְנֹתַי 3
אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה
רְחַצְתִּי אֶת־דַּגְלִי
אֵיכָכָה אֶטְוֹנָם:

דֹּדְי שָׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹד 4
וּמַעֲי הִמּוֹ עָלָיו:

קָמַתִי אָנִי לִפְתַּח לְדֹדְי 5
וְיָדַי נְטֹפו־מֹור
וְאַצְבָּעוֹתַי מִזֹּר עֵבֶר
עַל כַּפּוֹת הַמְּנֹעוֹל:

5 2 *I was asleep but my heart stayed awake.
Listen!
my lover knocking:*

*“Open, my sister, my friend,
my dove, my perfect one!
My hair is wet, drenched
with the dew of night.”*

3 *“But I have taken off my clothes,
how can I dress again?
I have bathed my feet,
must I dirty them?”*

4 *My love reached in for the latch
and my heart
beat wild.*

5 *I rose to open to my love,
my fingers wet with myrrh,
sweet flowing myrrh
on the doorbolt.*

ה 6 פְּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי
וְדוֹדִי חָמַק עָבָר
וְנַפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְרוֹ

בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מָצָאתִיהוּ
קִרְאתִיו וְלֹא עָנָנִי:

7 מְצָאֵנִי הַשְּׂמָרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר
הַכּוֹנֵי פְּצָעוּנִי
וְנִשְׂאוּ אֶת־רִדְדֵי מְעָלִי
שְׂמָרֵי הַחֲמוֹת:

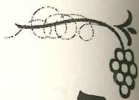
8 הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם
אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹדִי
מִה־תִּגִּידוּ לוֹ
שְׁחֹלֶת אֶהְבֶּה אֲנִי:

5 6 I opened to my love
but he had slipped away.
How I wanted him when he spoke!

I sought him everywhere
but could not find him.
I called his name
but he did not answer.

7 Then the watchmen found me
as they went about the city.
They beat me, they bruised me,
they tore the shawl from my shoulders,
those watchmen of the walls.

8 Swear to me, daughters of Jerusalem!
If you find him now
you must tell him
I am in the fever of love.

9 ה

מה־דוֹדְךָ מִדּוֹד
הִיפָּהּ בְּנָשִׁים
מה־דוֹדְךָ מִדּוֹד
שָׁפָכָה הַשְּׂבַעֲתָנוּ:

10 דוֹדִי צֶחַ וְאָדוּם
דָּגוּל מִרְבָּבָה:

11 רֹאשׁוֹ כֶּתֶם זָהָב
קוֹצוֹתָיו תִּלְתָּלִים
שְׁחֹרֹת כְּעוֹרֵב:

12 עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל־אֲפִיקֵי מַיִם
רְחֹצוֹת בְּחֶלֶב
יֹשְׁבוֹת עַל־מִלְּאֵת:

13 לְחֵיוֹ כְּעֵרוּגַת הַבֶּשֶׂם
מִגִּדְלוֹת מְרֻקְחִים
שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנוֹנִים
נִטְפּוֹת מִזֶּרַע עֵבֶר:

5 9

*How is your lover different
from any other, O beautiful woman?
Who is your lover
that we must swear to you?*

10 *My beloved is milk and wine,
he towers
above ten thousand.*

11 *His head is burnished gold,
the mane of his hair
black as the raven.*

12 *His eyes like doves
by the rivers
of milk and plenty.*

13 *His cheeks a bed of spices,
a treasure
of precious scents, his lips
red lilies wet with myrrh.*

ה
יָדוֹ גְּלִילֵי זָהָב 14
מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ
מַעֲיוֹ עֲשֵׂת שֵׁן
מִעֲלֻפֹת סַפִּירִים:
שׁוֹקֵיוֹ עַמּוּדֵי שֵׁשׁ 15
מִיִּסְדָּיִם עַל־אֲדוֹנֵי־כָּזָב

מִדָּאֵהוּ כְּלִבְנוֹן
בְּחֹר כְּאַרְזִים:

חֲבוֹ מִמְּתָקִים וְכֹל מִחֲמָדָיִם 16

זֶה דוֹדִי וְזֶה רַעִי
בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם:

5 14 *His arm a golden scepter with gems of topaz,
his loins the ivory of thrones
inlaid with sapphire,
15 his thighs like marble pillars
on pedestals of gold.*

*Tall as Mount Lebanon,
a man like a cedar!*

16 *His mouth is sweet wine, he is all delight.*

*This is my beloved
and this is my friend,
O daughters of Jerusalem.*

I 1
 אָנָה הֶלֶךְ דָּוִד
 הִיָּפָה בְּנָשִׁים
 אָנָה פָּנָה דָּוִד
 וּנְבַקְשׁוּ עִמָּךְ:

2
 דָּוִד יָרַד לְגַנּוֹ
 לְעֵרוּגוֹת הַבָּשָׂם
 לְרֵעוֹת בְּגָנִים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים:

3
 אֲנִי לְדָוִד וְדָוִד לִי
 הִרְעָה בְּשׁוֹשַׁנִּים:

6 I
*Where has your lover gone,
 O beautiful one?
 Say where he is
 and we will seek him with you.*

2
*My love has gone down to
 his garden, to the beds of spices,
 to graze and to gather lilies.*

3
*My beloved is mine and I am his.
 He feasts
 in a field of lilies.*

4 1
יָפָה אַתְּ רְעִיתִי כְּתִרְצָה
נְאוּהַ כִּירוּשָׁלַם
אַיִמָּה כְּנִדְגָלוֹת:

5
הַסְבִּי עֵינֶיךָ מִנְגְדֵי
שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי

שְׁעָרְךָ כְּעֶדֶר הָעֹזִים
שֶׁנִּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד:

6
שְׁנֵיךָ כְּעֶדֶר הָרְחָלִים
שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה
שֶׁכֶּלֶם מִתְּאִימוֹת
וְשִׁכְּלָה אֵין בָּהֶם:

7
כְּפֶלַח הָרְמוֹן וְקִתְוֶה
מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ:

6 4 You are beautiful, my love, as Tirzah,
majestic as Jerusalem,
daunting
as the stars in their courses.

5 Your eyes! Turn them away
for they dazzle me.

Your hair is like a flock of goats
bounding down Mount Gilead.

6 Your teeth white ewes,
all alike,
that come up fresh from the pond.

7 The curve of your cheek
a pomegranate
in your thicket of hair.

8 1
שְׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוֹת
וּשְׁמוֹנִים פִּילֹגְשִׁים
וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר:

9
אֶחָת הִיא יְזוּתִי תַמְתִּי
אֶחָת הִיא לְאִמִּי
בְּרָהּ הִיא לְיֹלְדֶתָהּ

רְאוּהָ בְנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ
מַלְכוֹת וּפִילֹגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ:

10
מִי־זֹאת הַנֹּשֶׁקֶהָ כְּמו־שֶׁחַר
יָפָה כְּלַבָּנָה
בְּרָהּ כְּחַמָּה
אִמָּה כְּנֹדְנָלוֹת:

6 8 Threescore are the queens,
fourscore the king's women,
and maidens, maidens without number.

9 One alone is my dove,
my perfect, my only one,
love of her mother, light
of her mother's eyes.

Every maiden calls her happy,
queens praise her,
and all the king's women:

10 "Who is that rising like the morning star,
clear as the moon,
bright as the blazing sun,
daunting as the stars in their courses!"

אֶל־גֵּנֶת אֲגוּז יֵרְדֹתִי
לְרֹאֹת בְּאֵפֵי הַגַּחַל
לְרֹאֹת הַפְּרֻחַ הַנָּפוֹן
הַנָּצוּ הַרְמוּנִים:

לֹא יָדַעְתִּי נִפְשִׁי
שֶׁמְתַנִּי מִרֶכְבּוֹת עַמֵּי־נָדִיב:

11

1

6 11

Then I went down to the walnut grove
to see the new green by the brook,
to see if the vine had budded,
if the pomegranate trees were in flower.

12

And oh! before I was aware,
she sat me in the most lavish of chariots.

שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזה-קד

I

1

מהתחזו בשולמית
במחלת המחגים:

מהיפו פעמיו בנעלים
בתנדיב

2

חמוקי ירכיז כמו חלאים
מעשה ידי אמן:

שררד אגן השחר
אל-יחסר המזוג

3

בטנד ערמת חטים
סוגה בשושנים:

שני שדיד בשני עפרים
תאמי צביה:

4

7 I

*Again, O Shulamite,
dance again,
that we may watch you dancing!*

*Why do you gaze at the Shulamite
as she whirls
down the rows of dancers?*

2 How graceful your steps in those sandals,
O nobleman's daughter.

The gold of your thigh
shaped by a master craftsman.

3 Your navel is the moon's
bright drinking cup.
May it brim with wine!

Your belly is a mound of wheat
edged with lilies.

4 Your breasts are two fawns,
twins of a gazelle.

5 ז
צוֹאֲרֵךְ כְּמִגְדַל הַשָּׁן
עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן
עַל־שֵׁעַר בְּתֵרֵבַיִם
אִפְּךָ כְּמִגְדַל הַלְּבָנוֹן
צוֹפֶה פָּנָי דַּמָּשְׁקָה:

6
רֹאשְׁךָ עֲלִיךָ כְּכַרְמֶל
וְדֹלֶת רֹאשְׁךָ כְּאַדְמֹנָן
מֶלֶךְ אֶסּוּר בְּרֵהֲטִים:

7
מִה־יִפְיֶיךָ וּמִה־נִּעְמֶתְךָ
אֶהְיֶה בְּתִעְנוּגִים:

7 5 Your neck is a tower of ivory.
Your eyes are pools in Heshbon, at the gates
of that city of lords.
Your proud nose the tower of Lebanon
that looks toward Damascus.

6 Your head crowns you like Mount Carmel,
the hair of your head
like royal purple. A king
is caught in the thicket.

7 How wonderful you are, O Love,
how much sweeter
than all other pleasures!

זאת קומתך דמתה לתמר
ושדיך לאשכולות:

8

1

אמרתִי אעלה בתמר
אחזה בסונגיו

9

ויהיונא שדיך כאשכולות הגפן
וריח אפך כתפוחים:
וחפך כגין הטוב

10

הולך לדודי למישרים
דובב שפתי ישנים:

11

אני לדודי
ועלי תשוקתו:

11

7 8

That day you seemed to me a tall palm tree
and your breasts
the clusters of its fruit.

9 I said in my heart,
Let me climb into that palm tree
and take hold of its branches.

And oh, may your breasts be like clusters
of grapes on a vine, the scent
of your breath like apricots,

10 your mouth good wine—

*That pleases my lover, rousing him
even from sleep.*

11 *I am my lover's,
he longs for me,
only for me.*

לְכֵה דוֹדִי נִצָּא הַשָּׂדֶה
וְלִינָה בַּפְּפָרִים:

I2

↑

וְשָׁכַמָּה לְפָרְמִים
נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן
פָּתַח הַסְּמֹדָר
הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים

I3

שָׁם אֶתֶן אֶת־דְּדֵי לִדִּי:

הַדּוֹדָאִים נִתְנוּ־דִיחַ
וְעַל־פֶּתַח־יְנוֹ כָּל־מִגְדִּים
חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁגִּים
דוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ:

I4

7 I2

*Come, my beloved,
let us go out into the fields
and lie all night among the flowering henna.*

I3 *Let us go early to the vineyards
to see if the vine has budded,
if the blossoms have opened
and the pomegranate is in flower.*

There I will give you my love.

I4 *The air is filled with the scent of mandrakes
and at our doors
rare fruit of every kind, my love,
I have stored away for you.*

ח

מי יתגדל כפאח לי
יונק שדי אמי
אמצאך בחוץ אשקד
גם לא יבוזו לי:

I

אנהגד אביאך אל בית אמי
תלמדני
אשקד מינו הקקח
מעסיס ומני:

2

שמאלו תחת ראשי
וימינו תחבקני:

3

השבועתי אתכם בנות ירושלים
מהתעירו | ומהתעוררו את האהבה
עד שתחפץ:

4

8

I If only you were a brother
who nursed at my mother's breast!
I would kiss you in the streets
and no one would scorn me.

2 I would bring you to the house of my mother
and she would teach me.
I would give you spiced wine to drink,
my pomegranate wine.

3 His left hand beneath my head,
his right arm
holding me close.

4 Daughters of Jerusalem, swear to me
that you will never awaken love
until it is ripe.

מי זאת עלה מן-המדבר
מתרפקת על-דודה

5

ח

8 5

*Who is that
rising from the desert,
her head on her lover's shoulder!*

ח

5 תַּחַת הַתְּפֹיחַ עוֹרְרִיתִיךָ
שָׁמָּה חִבַּלְתְּךָ אִמֶּךָ
שָׁמָּה חִבְּלָה יְלֻדְתְּךָ:

6 שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל־לִבְךָ
כַחוֹתֶם עַל־זְרוֹעֶךָ

כִּי־עֵנָה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה
קִשָּׁה כְּשֵׂאוֹל הַנְּאִיָּה
רְשָׁפֶיהָ רְשָׁפֵי אֵשׁ
שֶׁלֶהֲבַתֶּיהָ:

7 מַיִם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת־הָאֶהָבָה
וְנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ

אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ
בְּאֶהָבָה
בּוֹז יִבּוֹז לוֹ:

8 5

*There, beneath the apricot tree,
your mother conceived you,
there you were born.
In that very place, I awakened you.*

6 *Bind me as a seal upon your heart,
a sign upon your arm,*

*for love is as fierce as death,
its jealousy bitter as the grave.
Even its sparks are a raging fire,
a devouring flame.*

7 *Great seas cannot extinguish love,
no river can sweep it away.*

*If a man tried to buy love
with all the wealth of his house,
he would be despised.*

אָחוֹת לָנוּ קְטָנָה
וְשָׂדִים אֵין לָהּ
מִהַנְעִשָׂה לְאַחוֹתֵנוּ
בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבְּרֵבָהּ:

אִם־חוֹמָה הִיא
נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף
וְאִם־דַּלַּת הִיא
נִצְוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרָז:

אֲנִי חוֹמָה
וְשָׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת
אֲזוּ הָיִיתִי בְּעֵינָיו
כַּמוֹצֵאת שְׁלוֹם:

8 ח

9

10

8 8 We have a little sister
and she has no breasts.
What shall we do for our sister
when suitors besiege her?

9 If she is a wall, we will build
a silver turret upon her.
If she is a door, we will bolt her
with beams of cedarwood.

10 *I am a wall
and my breasts are towers.
But for my lover I am
a city of peace.*

כָּרֶם הָיָה לְשִׁלְמוֹהַ
בְּבֵעַל הַמֶּזֶן
נָתַן אֶת־הַכָּרֶם לְנֹטְרִים
אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף:

כָּרְמִי שְׁלִי לְפָנָי
הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֵמָה
וּמֵאתָיִם לְנֹטְרִים אֶת־פְּרִיֹ:

11 ח

8 11 King Solomon had a vineyard
on the Hill of Plenty.
He gave that vineyard to watchmen
and each would earn for its fruit
one thousand pieces of silver.

12 My vineyard is all my own.
Keep your thousand, Solomon! And pay
two hundred to those
who must guard the fruit.

13 ח

הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים
חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָךְ
הַשְּׁמִיעֵנִי:

14

בָּרַח | דּוֹדִי
וְדַמְהֵלֶךְ לְצִבִּי אֲזוּ לְעִנְפֵי הָאֵילָנִים
עַל הַרֵי בְשָׁמִים:

8 13

O woman in the garden,
all our friends listen for your voice.
Let me hear it now.

14

*Hurry, my love! Run away,
my gazelle, my wild stag
on the hills of cinnamon.*